

DE WERELD IN VERANDERING

LES X.

DE VERANDERDE WERELD.

Het is opvallend hoe in een betrekkelijk klein aantal jaren een zeer grote verandering heeft plaatsgevonden in de mentaliteit maar ook in de structuur van de maatschappij. Dus kijkend naar wat er is gebeurd in zeg 80 jaar, is de verandering ontstellend. De maatschappij is totaal anders geworden.

Kijken wij naar de laatste decaden, dan zien we dat per 7 tot 8 jaar totale veranderingen plaatsvinden in het gedrag van de mensen, het denken van de mensen, de waardering van de mensen.

Kijken we naar de wetenschap, dan zien we dat deze zeker de laatste 40 jaar grote omwentelingen heeft gekend.

Kijken we naar de technische kant van de zaak, dan zien we dat we zijn aangeland in een periode waarin het feitelijke handwerk van de mens steeds minder belangrijk wordt en daarvoor in de plaats de techniek gaat domineren.

Een dergelijke zeer snelle verandering houdt altijd een zekere retardatie in van de mentaliteit van de mensen. Een mens kan zich niet aanpassen aan versnelde vernieuwingsprocessen ook als die maatschappelijk onontkoombaar zijn. Een typisch voorbeeld:

De automatisering van industrieën heeft enorm veel weerstand opgewekt bij de vakbonden. Ze heeft gevoerd tot een overigens zeer overbodige ambtenarij en grote complexiteit van wetgeving en maatschappij. We weten dat kerken nog steeds bezig zijn te denken aan de toekomst en hun inspiratie nog steeds putten uit het jaar 1700.

Al deze dingen maken duidelijk, dat een wereld in verandering een wereld is waarin de mens eigenlijk achter de feiten aanhinkt. Hoe lang zal dat blijven duren? Om het heel eenvoudig te zeggen: Als het nog even te lang duurt, een jaar of 10, dan kunnen we wel aannemen dat de mensheid zichzelf te gronde richt, omdat ze in haar onmacht om datgene wat ze heeft geschapen te beheersen en ten slotte door een vernietigingsdrang wordt aangegrepen.

Het is precies hetzelfde syndroom dat wij zien bij zeer veel mensen die geen uitzicht meer hebben in de maatschappij. Juist omdat hun verwachtingen in die maatschappij gebaseerd zijn op achterhaalde denkbeelden en de waardering van de gemeenschap om hen heen niet uitgaat van de mens maar van zijn functionaliteit. Daardoor vandalisme, geweld, terreur (terreur het wapen van de machtelozen) en zo kunnen we voortgaan. Maar er zijn tekenen dat die verandering wel plaatsvindt.

Als ik kijk naar b.v. Tsjernobyl, dan is het duidelijk dat dit gebeuren op zichzelf niet erger, althans niet veel erger is geweest dan

de dingen die eveneens hebben plaatsgevonden in andere reactoren. De uitwerking was groter dat is waar, maar dat is ook alles. Toch is hierdoor niet alleen een nieuwe benadering van de atoomtechniek op gang gekomen, maar vooral ook een steeds grotere angst voor het gebruik van atoomwapens. Op zichzelf natuurlijk krankzinnig, want in de laboratoria schuilen allerhande chemische en biologische wapens die veel erger zijn dan een atoombom. Maar daar denkt men niet aan.

Men gaat dus het geheel opnieuw benaderen en het vreemde is, dat daardoor zelfs een toenadering tussen Rusland en Amerika bijna onvermijdelijk is geworden.

Gelijktijdig zien wij dat degenen die zich in hun gebied, hun machtsbereik voelen aangetast, zoals degenen die elektrische stroom willen opwekken met atoomreactoren, nu plotseling natuurbeschermers worden. Zij houden zich bezig met de problemen van b.v. vlieggas, de vergiftigde dampen die vrij komen, wanneer er wordt gewerkt met olie of zoiets. Waarom? Ja, eigenlijk omdat ze hun eigen plannen willen doorzetten. Maar daarmee hebben ze ook weer iets losgemaakt.

De wetgeving in vele landen begint te veranderen ten gunste van de natuur. Steeds meer mensen gaan zich bezighouden met de ecologische evenwichten, met het beschermen van datgene wat er nog over is van de natuur. Op zichzelf niet noodzakelijk; de natuur blijft toch wel bestaan. Ze verandert eenvoudig haar evenwicht en ze gaat verder. Alleen voor de mens is het misschien minder glad. Maar hierdoor wordt dus eigenlijk uit angst voor ontwikkelingen die onontkoombaar zijn en voor feiten die evident zijn geworden langzaam maar zeker een benadering gecreëerd, zelfs van bovenaf, van een nieuwe maatschappij. Ik meen, dat dit de moeite waard is om te overdenken.

Er is een tijd geweest dat men meende dat de bouwwerken van de toekomsf een corbusier-achtige stijl zouden hebben; een soort stadsteden. Men is daarvan voor een gedeelte teruggekomen al is het alleen maar omdat niet alleen flatneurose, maar ook bouwfouten bij vele grote flats ontzettend kostbaar blijken te zijn en ondoelmatig. Wat gaat men nu doen?

Men moet zoeken naar een combinatie van natuur en woongelegenheden. Dit betekent, dat een compacte bouwwijze zeker voor de eerste 50 à 60 jaren niet vermeden kan worden. Het betekent verder, dat een ruimteverdeling veel bewuster moet geschieden dan op het ogenblik het geval is. Het houdt in, dat men gaat bouwen in compacte eenheden waarin zo goed het verdeelsysteem (winkels en dergelijke) aanwezig is als ook al datgene wat als service aan het publiek nodig is.

Ik stel mij voor een soort combinatiebouwwerk met naar schatting een maximum van 8000 bewoners waarin alle voorzieningen centraal getroffen zijn, waarbij zelfs vuilverwerking, vuilafvoer enz. tot zelfs indien nodig opwekking van energie, verwarming e.d. geschiedt voor de hele gemeenschap en waarin ook overdekte bedrijven aanwezig zijn, hoofdzakelijk markten e.d. en waarschijnlijk ook een aantal kantoren. Deze eenheden worden omgeven door vrij natuurland. Ik denk daarbij aan bos maar ook aan een soort verwilderingsstuijn met hier en daar misschien een gazonnetje en een zwembadje voor de mensen die het niet kunnen laten zich te koesteren en te spartelen.

Een verkeerssysteem zou dan bestaan uit ringlijnen die deze 'units' met elkaar verbinden. Zeer waarschijnlijk zal men hier ten slotte gaan kiezen voor toch bovengrondsvervoer, maar dan een soort monorail. Deze namelijk neemt betrekkelijk weinig ruimte in beslag. Hij maakt geen doorgang op gelijk niveau onmogelijk op de grond en kan met zeer grote snelheden rijden. Overigens, prototypen hiervan bestaan. De eerste baan van deze structuur die wordt gebruikt in tamelijk hoge frequentie bevindt zich op het moment in Disneyland, in een amusementspark. Het werkt wel.

Kijken we naar de wetenschap, dan hebben we daar ook al een aantal symptomen gezien. In Rusland heeft men geprobeerd een groot aantal wetenschappers samen te brengen in een eigen stad. Een stad van wetenschappers, van mensen die voortdurend bezig zijn in de laboratoria, die constructief moeten denken en daar alle gelegenheid voor krijgen. Alleen blijkt wel één ding: Deze mensen komen hierdoor zozeer los te staan van het gewone volk dat dat niet haalbaar is. Je kunt niet verwachten dat zij zich snel genoeg aanpassen aan werkelijke noodzaken en behoeften. Zij gaan uit van wat wetenschappelijk mooi en verantwoord is.

Men heeft in Rusland als oplossing daarvan gekozen: de stad handhaven, maar een aantal a.h.w. filiaal-laboratoria en constructieruimten over het hele land verspreiden. De resultaten daarvan zijn op het ogenblik tamelijk goed.

Bepaalde Internationals hebben eveneens hun eigen onderzoekafdelingen gespreid, zodat bepaalde onderzoekingen (van Phillips b.v.) geschieden in Japan, deels in Italië, ten dele in de Ver. Staten en ten dele in Ierland. Dat is niet alleen vanwege arbeidskrachten. Het is doodgewoon het scheppen van een diversiteit waardoor men plaatselijk veel sterker in contact komt met de verbruiker voor wie het product bestemd is. Iets wat bij Philips indertijd, toen alles nog in Eindhoven gecentraliseerd was, eigenlijk uit de hand is gelopen. Men maakte daar steeds betere producten waar steeds minder mensen interesse voor hadden.

Het is duidelijk, de wetenschap zal voor een deel van haar academische of technische eenzaamheid en kluizenaarsbestaan moeten afzien en deel moeten worden van de maatschappij. Men zal geconfronteerd moeten worden met datgene wat mogelijk is en met de behoeften die er zijn. Dat kan alleen, indien er niet meer wordt gewerkt in centrale laboratoria en werkplaatsen, maar overal verspreid in betrekkelijk kleine afdelingen. Het blijkt dat dit ook de inspiratie en dergelijke ten goede komt.

Let wel, dit zijn veranderingen die in deze tijd deels commercieel zijn doorgevoerd. Tegen een verdere doorvoering daarvan worden op dit ogenblik in vele regeringskringen grote bezwaren gemaakt, ofschoon zelfs in vele departementen (Nederland niet uitgezonderd) stemmen opgaan die zeggen: Wij moeten gewoon datgene wat we doen in overeenstemming brengen met de plaats waarop het gedaan moet worden. Wij moeten vandaaruit werken, van de plaats en niet vanuit een centrale afdeling.

Het is duidelijk, dat een dergelijke tendens zich zal voortzetten juist omdat hierdoor de technische vooruitgang waarop men zo trots wil zijn en de zakelijk verantwoorde bedrijfsvoering e.d. worden bevorderd. Dat houdt in, dat binnen 10 jaar op dit gebied zoveel is veranderd dat de inspiratie en de persoonlijke inzet van de wetenschapper een veel grotere rol gaan spelen dan zijn positie.

Een ander punt dat in heel veel landen tegenwoordig een heel grote rol speelt, is wat men noemt inkomensverdeling, soms ook sociale gelijkheid. U heeft misschien gemerkt dat de mensen, die alles wilden nivelleren, langzamerhand terrein aan het verliezen zijn. Zelfs een Nederlands Kabinet dat veel geld nodig heeft, wil toch nog wel wat doen om de rijkeren wat meer te gunnen en degenen die vooruit gaan te helpen, terwijl zij die steeds gelijk blijven dan maar wat meer moeten betalen. Anders gezegd: prestatiebeloning is weer steeds meer in opkomst. Ze speelt zelfs een rol in landen als China en Rusland waar het systeem het eigenlijk niet toelaat. Zelfs op Cuba zien wij op het ogenblik, ongeacht het regime en alle voor en tegens daarvan, weer het privé-initiatief een steeds grotere rol spelen.

Privatisering is geen toverwoord. Als je morgen de NOS privatiseert, dan krijg je alleen een slechtere versie van t.v. Luxemburg: heel veel reclame, heel veel mensen die graag kletsen, heel veel quizzen maar voor de rest geïmporteerde series. Dat ben ik volledig met u eens, maar aan de andere kant moet men toch ook luisteren naar anderen.

Tegenwoordig zijn er heel veel mensen van belang die dat niet graag doen. De Nederlandse regering, de Zuidafrikaanse regering, Reagan, Maggie Thatcher, er zijn er nog veel meer. Deze mensen gaan uit van het standpunt: ik weet wat goed voor jullie is dus jullie hebben te gehoorzamen. Al zeggen ze het natuurlijk een beetje anders vanwege de democratie. In de praktijk zal echter een verweer gelijktijdig gepaard gaan met een toenemende onverschilligheid. Als je niet kunt doorzetten, dan ga je op een gegeven ogenblik zeggen: Wat kan het mij schelen, maar ik doe wat ik wil.

De dreigende anarchie die in een groot gedeelte van de westelijke wereld, maar ook in bepaalde delen van het Oostblok steeds weer de kop opsteekt, is een direct gevolg van wat men de vertrouwenscrisis zou kunnen noemen. Men heeft geen vertrouwen meer in rechtspraak. Men heeft geen vertrouwen meer in politici. Men heeft geen respect en vertrouwen meer in al diegenen die vroeger alleen reeds door hun rang en titel respect en gehoorzaamheid konden afdwingen.

Je moet dan iets doen om dat respect terug te dwingen. Vreemd genoeg wordt dat respect gegeven aan degenen die resultaten behalen. Met andere woorden: ook in de politiek, in de wetenschap en de rest wordt nu vanuit het kiezersvolk en vanuit de volkswaardering eveneens een prestatiebeloning ingevoerd. Jammer voor heel veel mensen die in het vak zitten natuurlijk, maar voor enkelen toch gunstig.

Het eindresultaat: omvorming van politiek. Kerken dito dito. De kerken kunnen wel zeggen: Wij hebben gelijk, wij hebben gelijk. Maar als niemand het ze geeft, dan moeten ze kijken of ze niet iets kunnen vinden waar men hun nog wel gelijk in geeft. Dit betekent in feite in de afgelopen 50 à 60 jaar een toenemende socialisering van alle kerkelijke vormen. En dat gaat steeds verder.

De kerken worden langzaam maar zeker een bezinningsmogelijkheid en niet meer een goddelijk dictaat dat het persoonlijke leven zo goed als de samenleving reguleert. Wanneer dat is gebeurd, dan zal heel veel in de wereld anders zijn. Een groot gedeelte van de door mij aangekondigde veranderingen liggen tussen de 5 en 15 jaar van ons weg. De eerste bouwprojecten van de soort waarover ik u heb gesproken zullen, oschoon niet in Nederland, verrijzen binnen 7 jaar. Voor een deel zijn de plannen klaar.

Heus, mijne vrienden, de wereld is niet alleen in verandering, de wereld is ook langzaam maar zeker bezig zichzelf te verbeteren. Want een mens, die steeds meer wordt geconfronteerd met zijn eigen innerlijk en daarnaast een steeds reëler visie krijgt op de werkelijke mogelijkheden en noodzaken van de wereld buiten zich, zal een mens worden die zich bewuster wordt van zijn eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden en gelijktijdig van de krachten die hij daarvoor nodig heeft. Die kan hij dan alleen uit zichzelf putten.

Een mens, die terugvalt op zichzelf kan enorm veel presteren. Zeker, hij zal het niet doen volgens datgene wat anderen nuttig vinden. Misschien dat in een tijd dat iedereen tegen roken is, iemand zegt: Ik weet nog wel een paar klanten. Ik wil pijpen maken. Maar die pijpenmaker zal punt 1. beantwoorden aan een vraag. Punt 2. Hij gaat uit van zijn eigen mogelijkheden, zijn eigen liefhebberijen; hij zal dus beter werken. Punt 3. Wanneer de vraag afneemt, zal hij zoeken naar een vergelijkbaar iets dat binnen zijn liefhebberij past en tevens een zeker le-

vensonderhoud garandeert. Al die dingen bij elkaar geven aan: mensen veranderen.

Ik stel, dat de verandering in de mensheid dermate sterk is dat ze zelfs binnen 3 jaar zeer evident zal zijn in verschillende gebieden. Ik denk dan o.a. aan grote veranderingen in Italië, in Frankrijk, in Duitsland iets minder. Grote veranderingen in sociaal opzicht vooral in Zweden. Daarnaast grote onlusten en tegenstellingen in de Ver. Staten, want deze staten zijn niet zo verenigd als ze officieel zijn.

Ten laatste een groot aantal revolutionaire bewegingen die bijna overal ter wereld te eenzijdige bewindsvoeringen proberen omver te werpen.

Geen vrede op aarde binnen die 3 jaren, maar wel een verandering. Een zoeken naar het positieve, niet alleen 't bestrijden van het negatieve. Een inzicht voor werkelijkheid. Met andere woorden: Als iemand een slachtoffer maakt, dan moet men hem voor het slachtoffer verantwoordelijk stellen. Dit wil zeggen, dat zover zijn mogelijkheden reiken hij van al datgene wat hij heeft veroorzaakt de schade zal moeten betalen. Het betekent, dat men zal zeggen: Het is beter om minder uit te geven voor de gevallen en meer voor de slachtoffers. Dat zal heel veel mensen zwaar treffen waardoor ze zeggen: Waar blijven we dan met de aanpassing van de misdadiger aan de maatschappij?

Ik geloof, dat de mens veel meer gediend is met een maatschappij die zegt: 'Goed, je hebt je straf gehad, begin maar opnieuw totdat je weer wat doet', dan dat je wat hebt aan mensen die aan de ene kant het ego van de misdadiger opvrijen en van alle luxe voorzien en anderzijds hem niet vertrouwen en niet willen aanvaarden wanneer hij weer in de maatschappij komt te staan.

Het zijn veranderingen die - voordat ze volledig zijn - waarschijnlijk 20 jaar of meer in beslag nemen. Maar het zijn veranderingen die op dit ogenblik beginnen.

U leeft in een wereld in verandering. Dat is waar. U leeft in een wereld waarin de verandering, ongeacht de vele negatieve facetten ervan, voeren naar verandering en verbetering van de menselijke samenleving. Een menselijke samenleving die gezonder wordt, maakt het mogelijk voor de mensen om gezonder te denken en zich gezonder te voelen. Het maakt het hen mogelijk om weer te kijken naar essentiële punten en zich niet alleen met vage algemene theorieën bezig te houden.

Het betekent, dat die mens een bewustwording doormaakt die tegenwoordig in één incarnatie niet zo gemakkelijk te bereiken is. Het betekent, dat die mens veel meer kan presteren op een manier waar hij zelf volledig achter staat dan op het ogenblik denkbaar is.

Het wil zeggen, dat de mens veel minder gaat roepen naar organisaties, naar rechtsposities en dat hij steeds meer gaat opkomen voor zichzelf. Het betekent een mens, die juist daardoor wordt geconfronteerd met goddelijke waarden, met krachten in zichzelf, met een voortbestaan na de dood eventueel; zaken die allemaal steeds actueler zullen worden. Die mens zal daarin dan zijn eigen weg kiezen en daardoor beantwoorden aan datgene wat voor hemzelf in de incarnatie die hij beleeft het meest gunstige en het meest noodzakelijke is.

Ik weet, dat ondergangsgedachten overal zweven. Zelfs als wij ons bezighouden met sommige uitleggers van wat er is getoond op het Wesakfeest, dan zijn er daarbij die zeggen: Ja, maar er komen toch nog een aantal zeer aanzienlijke en waarschijnlijk wereldomspannende rampen. En dan bedoelen ze niet dat de aardas kantelt en ook niet dat Reagan overlijdt of iets dergelijks. Dat telt bij hen niet. Zij bedoelen werkelijk klimatologische, structurele veranderingen in zoveel delen van de wereld op korte termijn dat daardoor noodsituaties ontstaan. Maar als je de tekens anders leest, dan kun je ook zeggen: Dat loopt zo'n vaart niet.

De mens wordt echter wel geconfronteerd met zijn onmacht ten aanzien van de natuur en daarnaast met de noodzaak om met anderen samen te werken daar hij anders het slachtoffer kan worden. Ik kies voor de laatste verklaring.

Je kunt de toekomst heel negatief maken, ongetwijfeld. Voor mij is de toekomst heel positief. Er komt steeds meer innerlijk bewustzijn. Er komt steeds meer noodzaak om je eigen wil te oefenen en te trainen, om je eigen lot te bepalen. Er komt ook steeds meer vrijheid om je eigen lot te kiezen. Als wij al deze dingen samenvoegen, dan kunnen wij heel duidelijk stellen: De veranderingen in de wereld van heden zijn de aankondiging van morgen, zoals de valse schemering toch de aankondiging is van de dag.

De vernieuwing zal plaatsvinden, want zij is reeds gaande. Zeker, het is nog geen tijd van bloesem, maar de knoppen zwellen wel allerwegen. Put daaruit vertrouwen. Besef, dat alles wat er gebeurt ook problemen tot zelfs aids toe e.d. worden opgelost. Maar dat ze alleen kunnen worden opgelost, als niemand zegt: Een ander is aansprakelijk, een ander moet daar maar voor zorgen. Het wordt de tijd van de mens die zichzelf is en vanuit zichzelf leeft voor de gemeenschap.

Als dat geen gunstig slot is voor deze cursus, dan moogt u mij dat op dit moment duidelijk maken en verwijten. Stilte heerst alom, waaruit ik meen te concluderen, dat u het dus aardig eens bent met hetgeen ik heb gezegd, dan wel dat u het zo'n mooi praatje vindt dat u denkt: laat hem in godsnaam ophouden! In beide gevallen geloof ik u van dienst te zijn door hier inderdaad mijn bijdrage aan deze avond te beëindigen.

Ik dank u voor uw aandacht. Ik dank u zelfs voor de speculatieve en niet altijd bevestigende gedachten die ik in de loop van deze cursus van u heb mogen ontvangen.

Ik spreek de hoop uit dat u gaat kijken naar de werkelijke gebeurtenissen en dan zult zeggen: Ja, ze hebben in die cursus gelijk gehad. Daaruit kan ik dan de moed putten om verder te gaan. En als het mijn tijd wel zal duren, dan zorg ik in ieder geval dat ik op een logeplaats zit om dit wedrennen van een nieuwe mensheid naar de bewustwording vooral goed te kunnen volgen.

-:-

DE TOEKOMST VAN DE TOVENARIJ.

U bent bezig geweest over alle veranderingen in de wereld. Nu bestaat er een bekend gezegde dat zegt: Niet alle verandering is een verbetering. Dat is een mening die in onze sfeer, althans iets beneden waar ik tegenwoordig zit, nog wel wordt gekoesterd.

Ik sprak met iemand die prelaat is geweest tijdens het leven. De man had kennelijk verkeerd gedaan, want hij zit toch in het licht. Hij zei tegen mij dat het slecht ging met de wereld, want de maagdelijkheid werd steeds minder en de magie steeds groter. Ik denk: nou ja, misschien bedoelt de man maggie, maar dat was het ook niet. Hij bedoelde echt tovenarij.

Als we nu toch bezig zijn, laten we praten over de toekomst van de tovenarij. Tenzij u geen interesse heeft en zegt: ik doe het zelf. Dan behoef ik u geen instructies te geven. Als u denkt, dat u instructies krijgt, dan heeft u het ook mis.

Het zit eigenlijk heel simpel in elkaar. De oude magie was voor een groot gedeelte gebaseerd op allerlei geheimen. Als je die geheimen niet kende, dan waren daar de Grimoires (Boek met toverspreuken). Dat was eenvoudig niet te begrijpen. In deze tijd zijn een aantal van die Grimoires gepubliceerd. Nu zijn ze algemeen toegankelijk. Iedereen kan nu lezen hoe je met salamanderogen en kraaienhersens een reukwerk kunt maken dat buitengewoon welgevallig is aan de een of andere ziel van een of andere planeet. Ik voor mij zeg: Kraaienhersens heb je misschien zelf, maar hoe kom je aan salamanderogen?

Deze mensen zijn tegenwoordig weer allemaal bezig. Iedereen probeert op zijn eigen manier of hij dan toch niet het een of ander voor elkaar kan krijgen. De een doet het paranormaal, de ander doet het spiritistisch, de derde doet het magisch en een vierde heeft misschien een ander nog wat ouder systeem gevonden. Iedereen is bezig om de krachten die rond ons zijn op te roepen. Ik zou zeggen: het is eigenlijk veel eenvoudiger. Als je gewoon een wekker koopt dan worden ze vanzelf wel wakker.

De magie zit tegenwoordig aardig in de knoop, want er wordt een heleboel gepreveld wat absoluut geen steek uithaalt. Er wordt veel gepreekt en gediscussieerd in allerlei instanties wat ook niets uithaalt, maar dat is modern. Al dat nutteloze zou je eigenlijk opzij moeten zetten. Als je het nutteloze opzij zet, dan houd je alleen de werkzame bestanddelen over.

Wat zijn de werkzame bestanddelen? De innerlijke mens. Maar ja, als je ziet hoeveel leegte er in zoveel mensen is, dan vraag je je ook af: Hoe moeten die dan weer aan hun trekken komen?

Wat je verder nodig hebt is de wil. De meeste mensen willen veel, maar ze willen vooral dat een ander het doet. In de magie kan dat niet. Je wil moet de meester zijn van je wezen. Ook al een groot bezwaar voor velen.

Dan moet je leren om je eigen krachten te erkennen, erin te geloven en ze te gebruiken. Nu, dat erkennen van krachten dat gaat nogal. Kijk hoeveel mensen er rondlopen die weten dat ze goed helderziend, goed medium, goed dit of dat zijn. Dan denk je: het valt best mee. Maar als je kijkt wat ze ermee doen, dan valt het tegen. En waarom? Omdat zij niet bereid zijn de consequenties te aanvaarden van hetgeen zij innerlijk als gave ervaren. Zij kunnen zich daar niet aan overgeven. Als dat gebeurt en ik zie dan dat die mensen toch aan het knoeien slaan, dan is het mijn beurt om over te geven. Het is maar gelukkig, dat ik onstoffelijk ben en

niet boven de wolken zit anders zou er nog meer vervuiling zijn op aarde.

Wat blijft er over? Heel veel mensen leren toch iets te doen. Sommigen weten een beetje telepathie of empathie te gebruiken en komen daarmee in hun leven verder. Anderen leren om medemensen te genezen of hun het een of ander te geven, hun medemensen desnoods met zichzelf te confronteren en ze bereiken dan iets. Dat is eigenlijk het begin van een nieuwe en toch wel magische era. Dat zal dan in de toekomst wetenschap heten.

Vroeger was magie alles wat je niet wist. Tegenwoordig wordt alles waarvan je denkt dat je wat ervan weet wetenschap. Ik voorzie inderdaad een steeds verdere ontwikkeling van begaafdheden.

Ze zullen waarschijnlijk beginnen met de telepathen, de helderzienden en de empathen, dan komen de genezers. Al denken zij zelf dat ze op het eerste plan staan, voor de maatschappij staan ze op het derde plan. Als die dan aan de beurt zijn geweest, worden wij geconfronteerd met telekineten en dergelijken en ten slotte zelfs met mediums. Want een medium waar een geest door spreekt is niet controleerbaar. Je kunt hoogstens uitmaken dat er een andere bewustzijnstoestand is.

Dat is tegenwoordig niets bijzonders, want er zijn een hoop mensen die kijken 's avonds gewoon naar een flimmerende beeldbuis en zij bevinden zich dan ook in een toestand van wezensvervreemding. Die zitten ineens met hun hele hebben en houden in Dallas. En als ze dan kijken wat ze nog hebben, dan zitten ze nog in de dalles ook.

Als steeds meer geestelijke krachten, geestelijke gaven een rol gaan spelen en steeds meer mensen gaan leren beseffen dat zaken als reïncarnatie heus niet alleen maar sprookjes of mysterieuze of hysterische verzinsels zijn, dan kom je toch vanzelf terecht in een wereld waardoor je anders over het leven en ook over jezelf gaat denken. Dat is voor menigeen toch wel een stapje terug, denk ik.

Als je leert dat je deel bent van een niet te overzien geheel, dan ben je ook geneigd om je veel meer bezig te houden met wat er nu is, wat nu kan en niet met wat je graag zou willen doen of wat er later eens zou moeten gebeuren. Dan denk ik dat de magie langzaam aan inderdaad een deel van de wereld in haar greep krijgt. Het zal dan anders heten; wetenschap of zo. En er zullen waarschijnlijk instituten komen waar de kinderen worden opgeleid tot paranormaal dit of dat, zoals ze vroeger tot pastoor of dominee werden opgeleid. Dat kan helemaal geen kwaad. Want als men leert werken en leven met de krachten die niet onmiddellijk zichtbaar zijn, dan komt men als vanzelf tot een veel beter beleven van de wereld waarin men vertoeft.

De wereld is net een circus. Grote clowns afgewisseld door evenwichtskunstenaars. Eerst het optreden van Reagan in een westernparodie. Dan komt Maggie Thatcher, die de supermarkt der politiek uitbeeldt en vervolgens vertoont de heer Lubbers een evenwichtsact waarin hij enerzijds licht gesteund wordt door de VVD en anderzijds voortdurend wordt aangevallen door de P.v.d.A. Dan krijgen we de vliegende trapeze van een zekere heer Tindemans die ze toch zo vaak zag vliegen. Kortom, de hele wereld zweeft en draait als de kermis. Wat je ervan ziet, is niet de moeizaamheid. Je ziet alleen de vaak wat koddige en soms wat teleurstellende presentatie.

Ik heb in mijn leven één keer een circus gezien. Dat was lang geleden. Het was een heel klein circusje, een één master, als u weet wat dat is. Het is eigenlijk een soort hoofdscoots-verkenningstent met bankjes erin en net voldoende ruimte voor twee ezels en een olifant om zich tussen het publiek nog te wenden en te keren. Er was inderdaad zo'n pachyderm (dikhuid) die zijn slurf over de eerste rijen zwaaide, veel meer deed hij niet behalve aan de andere kant. Dat was inderdaad voor die tijd onvoorstelbaar. Voor ons

idee was dat gewoon een Amerikaans iets; altijd groter dan al het andere. Er was ook een ezel. Daar kon niemand op rijden. Dat was de ezel van Dik Trom, daar moest je achterste voren op gaan zitten. Als je dat wist, dan kon je blijven zitten.

Kijk, dat is nu net de mens die met zijn geloof vooruit wil komen. Hij gaat achterste voren zitten zodat hij niet ziet waar het geloof naar toe wil, maar wel ziet wat hij achter zich heeft. Het circus de Wereld is net zo. Als je om je heen kijkt, is de wereld vol onbedoelde komiek en tragedie.

Als ik dat probeer over te zetten in de termen van het magische denken, dan zou ik zeggen: Er is een wereld waarin de werkelijkheid voortdurend schuilgaat achter de grimassen of achter kunstmatige tranen. O j~~é~~ ik ben aan het doordraven. Ik moest nog wel een besluit-rede houden voor 'een wereld in verandering'.

Verandering in de wereld is een proces zonder einde. Als er een einde aan komt, dan is er geen wereld meer; dus dan is er ook geen wereld in verandering meer.

Laat mij nu eens een paar dingen opsommen op mijn manier. De mens wordt technisch steeds bekwaam. Zobekwaam dat men zelfs een rekenmachine nodig heeft om te weten hoeveel 3×3 is. De mens wordt ook steeds bewuster van zijn eigen belangrijkheid. Daardoor uit hij zich zo vrij, dat hij niet meer in staat is om naar een ander te luisteren.

De mens is voortdurend bezig met idealen waar te maken om anderen duidelijk te maken wat de waarheid is; daarom komt hij er niet toe deze met zijn eigen gedragingen te onderstrepen.

Dan zeg ik: Ja, lieve mensen, ik vind het toch heerlijk. Soms heb ik zo echt het gevoel dat je kunt merken dat de mensheid haar kinderjaren aan het ontgroeien is. U natuurlijk niet, anders zou ik moeten zeggen dat een aantal van de aanwezigen kinds is en dat is zeker niet het geval, anders zat u hier niet.

Neem nu een generaal. Een generaal is een man die wil vechten voor de vrede en dat zo graag wil, dat hij doet denken aan een brandweerman die ergens een brandje stookt om het te kunnen blussen. Ik wil daarmee niet zeggen, dat generaals slechte mensen zijn.

Dan hebben we de geheime diensten. Die diensten zijn zo geheim, dat ze voor zichzelf geheim houden welke blunders ze maken en daardoor blunderen ze voort met het voortdurende denkbeeld dat ze het goed doen.

Er zijn dingen waarvan je zegt: Hoe is het eigenlijk mogelijk. Er is een zekere Hoover geweest in de Ver. Staten. Die Hoover was eigenlijk politiek een menselijke bloedzuiger. Hij vindt nu nog steeds zijn evenbeeld in een van de betere stofzuigers.

Ik vind het ook helemaal niet zo gek dat de elektrische ijskast hoofdzakelijk een Amerikaanse ontwikkeling is die echter zeer snel werd overgenomen door Italië, want welke landen hadden meer problemen om in de ijskast te zetten? Nederland niet; die zette ze gewoon op de bedsteeplank; dan werd het onder elkaar wel uitgevochten.

Als ik kijk naar al die dingen, dan vraag ik u: Kunt u misschien nog een beetje lachen over de wereld van vandaag? Het is toch eigenlijk heerlijk dat het nieuwste technische bereik wordt overschaduwed door voetbal-kampioenschappen. Iets wat ik overigens naar ik heb gehoord de supporters niet tot gewelddadigheden heeft bewogen, maar in de huiskamers deze wel heeft veroorzaakt vooral tussen man en vrouw.

Is het geen heerlijke wereld waarin de mensen de politieke spanningen onmiddellijk vergeten omdat de een of andere heer of dame met een raket een andere heer of dame via het meppen met een bal heet verslagen te hebben.

Zo dadelijk wordt het nog veel beter, want er zullen natuurlijk weer enige politieke overwegingen moeten worden aangesproken in de komende tijd. Maar geen nood, niemand let daarop, want is er niet de Tour de France. Ik heb begrepen dat het mensen zijn die zich rottrappen voor hoog loon en anderen die een hoog loon hebben het mogelijk te maken om weinig of niets te doen zonder dat het opvalt.

Ik houd in ieder geval van de wereld van nu met al haar eigenaardige aspecten, met al haar wonderlijke ontwikkelingen. Ik heb zelfs vol verwondering toegezien dat toen een overigens zeer oud en eerbiedwaardig man die muezzin was, de man die mag zingen over de daken van de stad om de grootheid van God te prijzen, met vakantie ging hij een bandrecorder in zijn plaats liet draaien. Iedereen zei toen: Zo goed heeft hij nog nooit gezongen. Het is een geluk dat de man het niet heeft gehoord anders had hij een beroerte gehad en dan zat hij onmiddellijk in het paradijs. Wat hij dan op zijn leeftijd met de houri's aan zou moeten, weet ik ook niet.

Ik heb mensen gezien die het hadden over de noodzaak om de godsvrede te handhaven en die daarom oorlog willen voeren tot hun tegenstanders weg zijn. Ik vind dat eigenlijk krankzinnig. Ik heb zelfs mensen meegemaakt die van jongsaf zozeer tot guerillastrijders zijn opgevoed dat ze zich geen ander beroep meer kunnen denken en dus door gaan of daar reden toe is of niet. Dan kijk ik naar de wereld en denk: Ja, jongens, als jullie bij ons terecht komen, dan is het eigenlijk allemaal een lachertje. Maar als het allemaal zo serieus zou zijn als jullie denken dat het op aarde is, dan zul je daar slecht voor komen te staan. Maar kom maar aan onze kant, dan kun je lachen.

Dat is mijn benadering van uw wereld. Want juist al die schijnvertoning doet denken aan de rituele bezweringen van de magiër, die misschien niet helemaal gelooft in hetgeen hij zegt te zullen bereiken.

De werkelijke magie komt van binnenuit. Ze is een weten, ze is een kracht. Die dingen hebben geen vertoon nodig. De magie van de nieuwe tijd zal er een zijn van innerlijke kracht, innerlijk weten, innerlijke werkelijkheid en niet van een grootse show.

Ik vind sommige dingen verbluffend. Heeft u gehoord van het feest voor de 100-jarige verjaardag van het Vrijheidsbeeld in de Ver. Staten? Dat is maar een kopie; de echte staat in Parijs. Die kopie is helemaal gefacelift. Dat feest moet nu voor weet ik hoeveel miljoen dollars gevierd worden, want dan kun je dat vrijheidsbeeld weer afdrukken op T-shirts, op T-bags en op alle andere gekke dingen. Dan krijgen we misschien ook toiletpapier met .....Nee, dat zullen ze niet durven! Dan denk ik: mensen, die zo het beeld van de vrijheid voortdurend menen te moeten eren, schijnen toch het gevoel te hebben dat de vrijheid zelf aardig zoek begint te raken, anders zouden ze niet zo terughunkeren naar het oude ideaal. Maar dat mag je natuurlijk niet zeggen.

Wat is tegenwoordig vrijheid?

Vrijheid is de mogelijkheid die je hebt in je leven om te doen en te zijn wat je zelf wilt, mits een ambtenaar je daarvoor de gestempelde goedkeuring geeft aan de hand van Artikelen van het Wetboek waarvan je geen pest begrijpt. Dan denk ik: Mensen, waarom zouden jullie niet eerst grijpen naar de innerlijke magie? Nu word ik eventjes serieus:

Elk mens heeft kracht in zich. Dat heeft u al duizend keer gehoord. Hoe gebruik je die kracht? Heel eenvoudig: geloof erin en zend het uit. Denk daarbij aan een bepaald en als het kan zeer goed omschreven doel. Verwacht er geen onmiddellijke wonderen van. Dus u kunt van droog brood heus geen verse slagroomtaart maken, maar u kunt wel zorgen dat droog brood niet schimmelt. Richt uw kracht op het helpen van anderen.

In de magie is al datgene wat met jezelf direct of indirect is verweven zwart. Dat wil zeggen, dat het kan terugslaan op jezelf en nadelig op je inwerken. Al datgene wat je probeert te zijn en te doen voor anderen eerlijk en oprecht, dat je diepste gevoelens uit - of je dit nu ziet als magie of gewoon als welwillendheid - is datgene waarmee je in de wereld dingen tot stand brengt. En als het niet lukt, dan keert de kracht versterkt tot je terug.

Moderne magie is daarnaast ook het erkennen van feiten, het zien van mogelijkheden en procedures. Als je naar boven wilt, moet je niet magisch gaan prevelen om te zweven, dan moet je gewoon de lift nemen. Pas als er ook geen trappen zijn om te belopen, gebruik dan magie. Maar gebruik je wil dan ook zo intens dat je niet kunt denken aan het feit, dat het misschien niet zou gaan. Dat is de basis van de werkelijk moderne magie.

De wereld van de toekomst zal daarvan steeds meer gebruik maken al is het maar omdat de mensen het steeds meer nodig zullen hebben. Dus als u er nu mee begint, bent u een voorloper. Maar laat u alstublieft niet overhalen om het allemaal nog eens heel lekker te doen volgens bepaalde formules en rituelen. Het moet van jezelf uitgaan. Het moet iets zijn wat in je leeft, wat van je uitgaat. En probeer vooral niet de wereld aan je eigen denkbeelden aan te passen. Je mag leven volgens je eigen denkbeelden, je mag proberen ze anderen duidelijk te maken, maar je moet niet proberen - magisch of anderszins - je gelijk af te dwingen. Op het moment dat je dat doet word je zwart-magisch; en dat is gevaarlijk. Maar je kunt wel anderen helpen om zichzelf te helpen. Je kunt proberen een ander te steunen, opdat hij zijn eigen weg verder kan gaan, terwijl hij zonder de steun misschien tijdelijk zou neervallen.

Leren met die kracht om te gaan ten bate van anderen betekent, dat u steeds meer ingevingen krijgt, steeds meer ervaringen opdoet, steeds meer thuis raakt in de wereld die men het paranormale noemt. En krijgt u die ingevingen en doet u ervaringen op, dan moet u niet zeggen: Wat gebeurt er nu met mij? Want dat is wel duidelijk: u wordt zich bewuster.

Vraag ook niet: wat betekent het? Want als het werkelijk betekenis heeft, dan wordt het u wel duidelijk. Laat het gewoon aan u voorbij trekken. Aanvaard het voor wat het is. Dan zult u op den duur leven in een wereld waarin de krachten die voor u onmiddellijk en volledig werkzaam zijn voor anderen nog steeds een sprookje zijn of dat het paranormaal heet. Weet u wat paranormaal betekent? Het betekent: zo abnormaal dat zelfs een normale daar geen touw aan kan vastknopen, zodat hij het paranormaal noemt om niet zijn eigen onvermogen als normale te moeten toegeven.

Zo is een parapsycholoog ook iemand, die zich psychologisch denkt bezig te houden met dingen die boven de psychologie uitgaan en zo komt tot het huwen van twee vergissingen: die van de psychologie en die van zijn verdere veronderstellingen. Parapsychologen hier aan wezig ik bedoel u natuurlijk niet. U heeft natuurlijk genoeg gezond verstand.

Dit brengt mij tot het laatste stukje van mijn betoog.

Ik gebruikte de term: gezond verstand. Wanneer is verstand gezond? Volgens de algemene normen: verstand dat niet wordt gebruikt. Verstand is eigenlijk een samenstelling van ervaringen, herinneringen, weten die je hebt opgedaan en nog een paar gevoelens op de koop toe.

Een gezond verstand is een verstand dat wordt gebruikt om de wereld te interpreteren en niet om zijn eigen voorstellingen aan de wereld op te leggen. Op het ogenblik, dat je dat doet, leef je buiten de werkelijkheid en gebruik je geen gezond verstand maar kom je in een zeer ongezonde verstandelijke en emotionele situatie terecht.

Dan vraag ik mij verder af: Wanneer is een mens verstandig? U bent tegenover anderen altijd een verstandig mens, als u hun gelijk geeft. U moet maar eens opletten. Als een ander maar zit door te zagen over dingen die u geen cent interesseren en u weet op het moment 'ja, ja o ja, natuurlijk' te zeggen, dan zal hij na afloop zeggen: 'wat heb ik met jou heerlijk verstandig kunnen praten, dat overkomt mij zelden'. Daarom zeg ik: Lieve mensen, gebruik je verstand altijd als datgene waarmee je de wereld buiten omschrijft, maar probeer die omschrijving nooit om te buigen naar wat je zouwt willen, want pas dan is je verstandsgebruik gezond.

Daarmee is de avond zo langzamerhand aan de grens gekomen van datgene wat ik te zeggen had, maar nog niet helemaal aan de tijd die ik daaraan had mogen besteden. Ik heb u al eerder gezegd: voor mij is het op het ogenblik vakantie. Ik ben afgelost van mijn andere werkzaamheden en ik mag eens komen praten. U zult dan toch wel begrijpen, dat ik net zo min zin heb om een minuut vroeger op te houden dan ik zou moeten als u heeft om een week voor de vakantie alvast naar huis en aan het werk te gaan. Dat laat mij dan tijd om nog enkele korte uitspraken over uw wereld te doen.

Wanneer een mens roept dat de wereld zal vergaan, bedoelt hij: ik kan de wereld niet meer aan.

Wanneer een mens zegt: Dit is Gods bevel, bedoelt hij: zo wil ik het zien. Doe dat en u doet wel.

Als men roept: Offers zijn noodzakelijk voor het oplossen van het probleem, kijk wat zij zelf eerst offeren. Meestal is dat geen zweem.

Als u hoort van overspeligheid, omkoopbaarheid en nog veel meer, denk dan alleen: het komt altijd voor, het is goed dat ik het leer. Je weet nooit wanneer het nodig is. Wanneer ik het zelf kan gebruiken al is het maar om eigen onvermogen in omkoopbaarheid te fnuiken.

Als u ook nog denkt: dit land is met ambtenaren zwaar doorzaaid, denk dan: ook zij verouderen en er komt er een die ze eens maait.

Nog iets te definiëren?

Paradijs. Een hemels naaktstrand waar diegenen mogen vertoeven die op aarde het niet tot dergelijke schulden hebben laten komen volgens degenen die de fouten zelf maken ondanks afgelegde beleoften.

Het paradijs is voor mensen ook nog datgene wat een ander heeft voordat ze het zelf gekregen hebben. Er zijn natuurlijk dingen, die nooit een paradijs zijn, omdat je hoopt dat je ze nooit krijgt. Maar als je ze hebben wilt, dan denk je dat ze het paradijs zijn.

Honing. Teveel aan nektar kan je nekken. Honing is in feite zo natuurlijk in zijn structuur en suikers dat het genezend kan werken in vele gevallen.

Voor degenen die daarvoor geen belangstelling hebben: honing is datgene wat je een ander op de mond moet smeren, als je gelijk wilt hebben, terwijl je denkt dat je het niet hebt.

Dierenliefde. Dierenliefde komt ontzettend veel voor bij mensenhaters.

Zuurpruim. Het is een term die voor beide geslachten wordt gebruikt, ofachoon het woordgebruik iets anders aanduidt. Het betekent, iemand die alle zure dingen zodanig azijnig herkaut dat hij daardoor de anderen het leven zuur maakt.

- Kunst. Kunst is het uit jezelf herscheppen van datgene wat in je leeft of buiten je bestaat. In de moderne tijd vaak: het verzinnen van een zeer diepzinnige titel voor een paar oppervlakkige grillen.
- Ernst. Ernst is een broertje van luim. Waar beide niet samengaan zijn ze beide dodelijk.
- Sleutels. Sleutels zijn alleen bruikbaar, als je weet waar het slot is. Wie niet weet waar het slot is, moet van de sleutels afblijven. Maar als je een werkelijke sleutel wilt hebben, is dit er een:
Al wat uiterlijk werkelijk lijkt is niet werkelijk. Maar de essentie van wat achter deze schijn verborgen is, is de sleutel tot de volledige beleving van alle dingen, zelfs van datgene wat een ander nog sleutels noemt.

BESLUIT.

EEN BLINDE VLEK.

Wie naar buiten ziet, ontdekt vaak zelf niet dat hij niet alles ziet.

Een blinde vlek verbergt een deel van werkelijkheid en zorgt - in het verkeer b.v. - vaak voor een fataliteit. Maar als je in jezelf zoekt naar licht, naar zijn, naar kracht, vraag je dan af: is er soms een blinde vlek die mij op andere sporen bracht dan waar ik werkelijk moet gaan?

Veel kun je beseffen, maar daar waar je niet kunt beseffen daar is een blinde vlek. Daar grijpt het noodlot u steeds aan en kunt u niet begrijpen waarom het zo gebeurt, daar u niet alles zag en dus niet kon begrijpen waarom uw eigen zijn, uw eigen handelen en doen zo goed bedoelt, zo goed gedaan door anderen, die anders zien en anders ook verstaan, werd tot reden van een andere gang. En zonder stil te staan zijn zij aan al wat u dacht dan maar voorbij gegaan.

Het is pijnlijk. Ik besef het zeer. Maar zelfs als je zoekt naar God, dan denk je soms dat je Hem ziet, maar feitelijk zie je eigen lot, eigen beeld en eigen zijn. De werkelijkheid kun je nog niet ontdekken, daarvoor zijn er in je ziel nog veel teveel blinde plekken.

Ten laatste: Als je weet, dat er iets is wat je nog niet verstaat, dat er iets is dat jou misschien voortdurend toch ontgaat, zeg dan niet: Ik zal het reconstrueren, ik zal het bouwen uit mijn denken, maar erkens ik zie niet al en juist door aandacht te gaan schenken aan al wat ik besef en zie, ontdek ik zelf uit 't gebeuren daar waar mijn blinde vlek nog schuilt. Dan verdwijnt ze langzaam aan, omdat ik niet details meer zie, maar zoek om alles als een eenheid te verstaan.

Daarmee ben ik aan het eind gekomen van deze meditatie. Ik wil er dit aan toevoegen! Misschien bent u het helemaal niet eens met ik zei over de blinde vlek, maar ik bedoel het eerlijk. Ik keek u heus niet in de nek. Wat ik heb gezegd is waar, het was mijn werkelijkheid. Als ik soms wat scherp kan zijn zo op z'n tijd, lach dan om mij. Het doet mij vreugd. Kijk niet met een lang gezicht. Hoe langer uw gelaat wordt, hoe meer u op het duister bent gericht. Hoe meer u lacht, vroegdig bent en rust kent in uw eigen zijn, hoe dichterbij het lichte leeft, hoe eerder u verlicht zult zijn. Het was mij een groot genoegen. Ik wens u toe veel zon, veel vreugde, veel ontspanning en vooral het vinden van een kracht om verder te gaan zonder u te beklagen.

V R I E N D S C H A P .

Wat is een vriend? Een vriend is een mens, die mij aanvaardt ondanks dat wat ik ben. Die mij mijn feilen toont, maar mij niet hoont omdat ik feilen heb.

Een ware vriendschap is een eerlijkheid, een waar beseffen. Maar dat is alleen mogelijk, indien je niet probeert je boven de ander te verheffen of de ander duidelijk te maken wat jij bent, wat jij wilt, maar al wat de ander is aanvaardt zoals het is en door de ander ook wordt aanvaard en erkend: wij kunnen samengaan ondanks dat wat we zijn.

Een vriendschap is een beeld dat in je leeft. Het is een gevoel dat uit je spreekt. Het is een verbondenheid misschien die wel de waarheid steeds wil zien, maar toch de staf niet breekt over anderen.

Vriendschap is iemand aanvaarden zoals hij is, niet proberen hem te veranderen en zelf toch blijven wie je bent.

Vriendschap is voor mij onbelangrijk worden.

Vriendschap is het doorbreken van waan om een stukje werkelijkheid te aanvaarden en daarmee andere krachten dan alleen de waarde van de aarde en van de stof te laten spreken totdat innerlijke waarden ten slotte de feiten breken en je toch als jezelf blijft bestaan en ook de ander als zichzelf aanvaardt.

Hoe vaak wordt niet een eigenwaan voor vriendschap al versleten. Dan is men met de ander zeer bevriend tot het oogenblik, dat deze blijkt op andere wijze toch te denken en te spreken dan men voor zich aanvaardbaar acht of meent dat men het toch verdient.

En dan is er een vijandschap; verborgen, want men wil natuurlijk vriendelijk blijven. Maar in zichzelf is men bezig de tekorten van de ander neer te schrijven en dan is vriendschap niet meer waar, want vriendschap is aanvaarden.

Vriendschap is een harmonie ondanks verschil in waarde, ondanks verschil in zijn en zien. Als ik eerlijk mag zeggen wat ik voor mijzelf vaak hoop:

Ik hoop, dat God een vriend is. Niet omdat ik Hem nu dien, maar omdat Hij weet wie of wat ik ben en ik zijn Wezen toch aanvaard zonder ooit te kritiseren en uit zijn waarheid tracht te leren waarom en hoe Hij mij verstaat.

(7 nov. '85)

3-3-3